

[Jørgen Jørgensen.]

Dernæst har det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen rejst det Spørgsmaal, hvorfor vi ikke vil tage en Folkeafstemning om Spørgsmaalet. Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen kunde ikke forstaa den Be grundelse, jeg har givet, at der var den Risiko ved en Folkeafstemning, at den kun kunde faa en ringe Tilslutning. Jeg mener, at den Risiko kan man ikke se bort fra. Det ærede Medlem vilde insinuere, at det skulde betyde, at man fra radikal og socialdemo kratisk Side ikke interesserede sig for Sagen og derfor blev hjemme. Jeg tror nu ikke, det vil være der Vanskeligheden ligger. Vore Vælgere forstaa, at der knytter sig et Ansvar til at have Valgret, og de skal nok møde. Men er det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen saa sikker paa, at Venstres Væl gere kommer? De har før faaet Opfordring til at blive hjemme ved slige Lejligheder, og det kan være, det er blevet en Vane visse Steder.

Jeg tror, man ogsaa vilde gøre Sagen en daarlig Tjeneste ved at rejse dette Spørgs maal om en Folkeafstemning nu, og naar det ærede Medlem mener, det er et særligt Synspunkt, jeg har her, saa henviser jeg til, at enkelte af Ministrene, jeg tror, den højt ærede Socialminister har gjort det, har sagt noget tilsvarende, som jeg har sagt her, og fraraadet Folkeafstemning, og det har ogsaa flere betydende Venstreblade gjort. Om der bliver Grundlag for eller Mulighed for, at Sydslesvig, hvis Omsindelsen mod Danmark viser sig holdbar, kan faa Adgang til Af stemning ad Aare, afhænger helt af Udvik lingen i Verden, det kan ingen i Dag sige noget sikkert om eller skaffe nogen Sikkerhed for. Vi kan kun gøre een Ting, saa langt som det overhovedet er muligt at sikre Sydslesvigerne saadanne Vilkaar, at der bliver Betingelser for en fri national Kappel strid mellem Dansk og Tysk. Hvad der saa skal ske mere, maa afgøres til sin Tid, naar Forholdene er afklarede og man er i Stand til at tage i Betragtning alle de For hold, der maa tages i Betragtning, naar et saa vigtigt Spørgsmaal som at ændre Stats tilhørsforholdet skal afgøres.

Jeg gør ogsaa opmærksom paa i For bindelse med Spørgsmaalet om at rejse Krav om at ville sikre i Fredstraktaten en Bestemmelse om Afstemningsret ad Aare, at dette Krav vil meget hurtigt føre efter sig et Krav om en Udskillelse af Slesvig fra det tyske Rige. Det er gentagne Gange sagt af Mennesker, der har Indsigt i disse Ting, f. Eks. af Franz von Jessen i Artikler i „Berlingske Tidende“, at hvis saadanne Be-

stemmelser kom ind, vilde man formentlig fra de Allieredes Side og fra anden Side kræve, at Sydslesvig kom under et særligt Styre i et Aaremaal, indtil denne Afstem ning finder Sted. Hvis det var et langt Aaremaal, vilde det praktisk talt sige, at Sydslesvig skulde udskilles nu som et sær ligt Omraade af Tyskland. Derfor vilde Kravet, som nu Venstre ogsaa har gjort til sit, om Afstemningsret ad Aare meget hurtig føre med sig et Standpunkt, som er repræsenteret af Dansk Samling her i Rigs dagen, nemlig det næste Krav, at Syd slesvig skal adskilles fra Tyskland nu.

Jeg er imod dette Krav rejst fra dansk Side om Afstemning ad Aare, og jeg tror ikke paa, at en Folkeafstemning vil give Muligheder for at faa Spørgsmaalet klaret i Danmark paa en tilfredsstillende Maade.

Jeg har saa nogle Bemærkninger til den højtærede Udenrigsminister. Jeg takker Udenrigsministeren for hans saglige Redegørelse. Det var velgørende at høre en Mand, der tog Ansvaret for den Politik, han havde ført, som ikke gjorde Forsøg paa at tage flere Standpunkter, til Brug ved pas sende Lejligheder. Tænk, om vi havde haft en Statsminister, der paa samme Maade som Udenrigsministeren redeligt vedstod sine Forpligtelser over for Rigsdagens Beslutninger og erkendte, at man naturligvis ikke paa samme Tid kan arbejde for den danske Rigsdags Beslutninger og være Tals mand for et andet Standpunkt. Hvis Stats ministeren havde taget samme klare Stil ling, som Udenrigsministeren har gjort her i sit Forhold til Rigsdagen, havde vi ikke haft en politisk Konflikt som den, vi har nu. Udenrigsministeren siger, at der ikke siden den 31. Januar er sket noget, som har ændret Stillingen, og han ser ikke, der kan vindes noget for Sydslesvigerne ved at rejse nye Spørgsmaal nu. Statsministeren siger, at Spørgsmaalet er aktuelt, derfor maa det rejses nu. Statsministeren vil ganske vist ikke rejse det her i Rigsdagen, han vil rejse det ude i Befolkningen og samle Tilslutning til sit Standpunkt der. Men naar nu det er saa aktuelt, som Statsministeren siger det er, og det skal gennemføres, hvad er da For klaringen paa, at Statsministeren vil agitere for det ude i Befolkningen? Derigennem kan Sagen ikke rejses over for England. Hvis det var Statsministerens alvorlige Mening, at det hastede, at Spørgsmaalet var aktuelt, vilde han formentlig have gjort Forsøg paa at gennemføre sit Standpunkt i Rigs dagen, men det har Statsministeren ikke gjort. Han har ved de Forhandlinger, der er ført, bøjet sig for Afgørelsen; han er gaaet